

รธน. มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๓๓ และมาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง
ป.วิ.อ. มาตรา ๒๒๐

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ กำหนดให้การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาลซึ่งต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ และมาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ศาลยุติธรรมมีสามชั้น คือ ศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา เว้นแต่ที่มีบทบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้หรือตามกฎหมายอื่น ซึ่งคำว่า “กฎหมาย” ในมาตรา ๒๓๓ และคำว่า “ตามกฎหมายอื่น” ในมาตรา ๒๗๒ วรรคหนึ่ง นั้น หมายความว่าถึง กฎหมายวิธีพิจารณาความด้วย

ส่วนประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๐ กำหนดห้ามมิให้คู่ความฎีกาในคดีที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง แต่มีได้จำกัดสิทธิในการฎีกาไว้โดยเด็ดขาด โดยคู่ความสามารถฎีกาได้ตามเงื่อนไขที่มาตรา ๒๒๑ กำหนดไว้ ดังนั้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๐ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๒ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพ อีกทั้งรัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติถึงสิทธิในการฎีกาไว้ จึงไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘

ย่อโดย นางสาวณัชชภาพิมพ์ ภัทรานุรักษ์กุล
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการพิเศษ

นายอรรถวุฒิ รัตนสุภา
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๒

นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ